

“எனது அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும்”

மத். 17:14-20; மாற். 9:14-29;

லூக். 9:37-43, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

வேதாகமத்தில் தேவனுடன் நடக்கப் போராடியவர்களில் பலருடன் என்னை அடையாளப்படுத்த முடியும். ஊக்கம் இழந்துபோன எலியாவுடன் (1 இரா. 19:10) என்னை நான் அடையாளப்படுத்துகின்றேன். தனது ஊழியமானது பெரும்பாலும் கனியற்றதாக இருந்தது என்று உணர்ந்த எரேமியாவுடன் (எரே. 9:1; 13:17) சேர்ந்து நான் அழுகின்றேன். தான் நினைப்பதற்கு முன்னதாகவே பேசிய பேதுருவுடன் (லூக். 9:33) ஒரு இன உறவை நான் உணருகின்றேன். என்னை நான் அடையாளப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றவர்களின் பட்டியலில் மேல்பகுதிக்கு அருகில், இயேசுவிடம் “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும் ...” என்று கூறிய ஒரு தந்தை (மாற். 9:24) இருக்கின்றார். அந்த மனிதர் தமது மகனைக் குணமாக்கும்படி ஆண்டவரிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டபோது, கிறிஸ்து “விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்” என்று பதில் அளித்தார் (மாற். 9:23). அப்போதுதான், அந்த மனிதர், “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும்” என்று கதறினார்.

கிறிஸ்தவத்திற்கு, விசுவாசம் என்பதைக் காட்டிலும் அதிக மையப்பகுதியான கருத்து வேறெதுவும் இருப்பதில்லை - விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துதல் என்பதைக் காட்டிலும் அதிக அத்தியாவசியமான தேவை வேறெதுவும் இருப்பதில்லை. பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்:

கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படேன்; முன்பு யூதரிலும் பின்பு கிரேக்கரிலும் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இராட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவபெலனாயிருக்கிறது. “விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்” என்று எழுதியிருக்கிறபடி, விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவநீதி விசுவாசத்திற்கென்று அந்தச் சவிசேஷத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (ரோமர் 1:16, 17).

NIVயில், “முதலில் இருந்து கடைசி வரைக்கும் விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் ஒரு நீதி” என்றுள்ளது. The New Century Version என்ற

வேதாகமம், தேவனுடைய நீதியானது “விசுவாசத்துடன் தொடங்கி அதனுடனேயே முடிகிறது” என்று கூறுகிறது.

“விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்” (எபி. 11:6அ). நாம் “கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டோம்” (எபே. 2:8அ). நாம் கிறிஸ்த நடைபாதையில் “தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கின்றோம்” (2 கொரி. 5:7). விசுவாசம் நம்மைப் பிசாசிடமிருந்து பாதுகாக்கும் கேடகமாக உள்ளது (எபே. 6:16). விசுவாசம் என்பது, “உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயமாக” உள்ளது (1 யோவா. 5:4ஆ). நமது ஆத்துமாக்களின் “இரட்சிப்பு” என்பது விசுவாசத்தின் நிறைவான “விளைவாக” உள்ளது (1 பேது. 1:9).

விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், நாமும் கூட “விசுவாசிக்கிறோம் ஆண்டவரே; எங்கள் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும்!” என்று கதறுவதற்குத் தூண்டப்படலாம். அந்த வேண்டுகோளை முதன்முதலில் ஏறெடுத்த மனிதனைப் பற்றிய நமது படிப்பில், நாம் விசுவாசத்தைப் பெலவீனப்படுத்தும் காரணிகளைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாம் விசுவாசமானது எவ்வாறு பலப்படுத்தப்பட முடியும் என்பதைக் கற்றுக்கொள்வோம்.

விசுவாசத்திற்கான ஒரு பரீட்சை

(மத். 17:14-18; மாற். 9:14-27; லூக். 9:37-43)

இந்த வரலாற்றின் தொடக்கத்தில், இயேசு, பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோர் மறுரூப மலையிலிருந்து இறங்கி, சமாதானத்தின் மலையுச்சியிலிருந்து போராட்டத்தின் பள்ளத்தாக்கிற்கு அப்போதுதான் இறங்கி வந்திருந்தார்கள். அதுவே வாழ்வாக உள்ளது, அதுவே தேவன் அதற்காகச் சித்தம் கொண்டிருந்த விஷயமாக இருந்தது. பேதுருவைப் போல், நாமும் கர்த்தருடன் மலையுச்சியில் தங்கியிருப்பதை முன்னுரிமை யாகத் தேர்ந்துகொள்ளலாம் (மத். 17:4), ஆனால் வாழ்வானது மக்கள் - மற்றும் பிரச்சனைகளுள்ள - இடத்தில் - வாழப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவும் அவரது சிறு குழுவும் மற்ற ஒன்பது அப்போஸ்தலர் களையும் விட்டு வந்திருந்த இடத்தை வந்தடைந்தபோது, “... அவர்களோடே வேதபாரகர் தர்க்கிக்கிறதையும் கண்டார்கள்” (மாற். 9:14). அநேகமாக, வேதபாரகர்கள் இயேசுவின் நற்சாட்சிகள் மற்றும் அவரது ஊழியத்தின் சட்டப்பூர்வத் தன்மை ஆகியவை பற்றி அறைகூவல் விடுத்திருக்க வேண்டும். அந்த வாக்குவாதத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு ஆர்வம்மிக்குந்த கும்பலானது, இன்றைய நாட்களில் கார்கள் மோதியதையும் மற்றும் பிற அழிவுகளையும் சுற்றி மொய்க்கும் பார்வை யாளர்கள் போல் இருந்தது.¹

வலிமைகுன்றிய ஒரு பையன்

பிரச்சனை என்ன என்று இயேசு கேட்டார் (மாற். 9:16). அவர் சூழ்நிலையை அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் சிறுமைப் படுத்தப்பட்டிருந்த

சீஷர்களிடமிருந்து [கூட்டத்தினரின்] கவனத்தைத் தம்மை நோக்கித் திருப்ப விரும்பினார். கூட்டத்திலிருந்து முன் அடியெடுத்து வைத்த ஒரு மனிதன் கிறிஸ்துவின் பாதங்களில் விழுந்து, “ஆண்டவரே, என் மகனுக்கு இரங்கும்” என்று கதறினார் (மத். 17:15அ).

அந்த மனிதனின் மகன் - ஒரே மகன் (லூக். 9:38) - மிகவும் மோசமாகத் துன்புற்றுக் கொண்டிருந்தான்: அந்தப் பையன் கேட்கவோ பேசுவோ முடியாதவனாயிருந்தான்² (மாற். 9:17, 25). அவன் அசுத்த ஆவியினால் பிடிக்கப்பட்டவனாக இருந்தான் (மத். 17:18; லூக். 9:39, 42). அசுத்த ஆவி அவனைத் தரையிலே விழுத்தள்ளும், அங்கு அவன் வேதனையினால் நெளிந்து, பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு, வாயில் நுரை தள்ள விழுந்து கிடப்பான் (மாற். 9:18; லூக். 9:39). அசுத்த ஆவியினிமித்தம் அவன் தீயில் அல்லது தண்ணீரில் விழுந்து விடுவான் (மத். 17:15; மாற். 9:22).³

அந்தத் தந்தை அவரது மகனை, ஏதோ ஒரு வகையில் சந்திரனின் நிமித்தம் காக்காய் வலிப்புகள் ஏற்பட்டன என்ற பழங்காலத்திய மூடநம்பிக்கையின் காரணமாக, “சந்திரரோகி” என்று குறிப்பிட்டார் (மத். 17:15; மூலவசனம்). “Lunatic” என்பது ஒரு நேரடியான மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும் (KJV மற்றும் திருத்தப்பட்ட NASB ஆகிய மொழிபெயர்ப்புக் களைக் காணவும்), இவ்வார்த்தை “சந்திரன்” என்பதற்கு உரிய இலத்தீன் வார்த்தையான luna என்பதில் இருந்து வந்தது. “Lunatic” என்ற வார்த்தையானது இப்பொழுது பித்துப்பிடித்தவர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுவதால், சில மொழிபெயர்ப்புக்களில் “epileptic” என்ற வார்த்தை இவ்விடத்தில் பதிலியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (RSV மற்றும் ASV ஆகிய மொழிபெயர்ப்புக்களைக் காணவும்). இது காக்காய் வலிப்பைப் பெரிது ஒத்திருந்ததினால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இவ்வாறு செய்திருக்கக் கூடும், இருப்பினும், இந்த அறிகுறிகள், காக்காய் வலிப்புக்குப்⁴ பொறுப்பான “மூளையில் ஏற்பட்ட அசாதாரணமான மின்னாக்கச் செயல்பாட்டினால்” விளைந்தவையல்ல, ஆனால் அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்ததினால் விளைந்தவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் (மத். 17:18; மாற். 9:25; லூக். 9:42⁵).

சலிப்பான ஒரு போதகர்

கர்த்தர் தமக்கு முன்பாக நடைபெற்ற காட்சியினால் தொந்தரவு படுத்தப்பட்டார்: கவலை ஏற்படுத்திய கும்பல், ஆதிக்கப் போர்புரியும் வேதபாரகர்கள், குழப்பமுற்ற சீஷர்கள், திகைப்படைந்த தந்தை. இயேசு, “விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததியே, எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? எதுவரைக்கும் உங்களிடத்தில் பொறுமையாயிருப்பேன்?”⁶ என்று வியப்படைகையில் (மத். 17:17அ)⁷ இயேசுவின் மனிதத்துவப் பக்கம் பற்றிய ஒரு அரிய குறிப்பு நமக்குத் தரப்படுகிறது. “எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்?” என்று அவர் கேட்பதை நாம் கேள்விப்படும்போது, நாம் அவரது மாம்சத்தின் பாரத்தையும் தேவனிடம் திரும்புவதற்கான அவரது பெருவிருப்பத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம். அவர், “எதுவரைக்கும் உங்களிடத்தில் பொறுமையாயிருப்பேன்?”

என்று கேட்பதை நாம் கேள்விப்படும்போது, மாம்சக்கட்டு மற்றும் தப்பெண்ணத்தினால் பார்வையற்றுப்போன மனிதத்துவத்துடன் அவர் செய்தித் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்ததில் அவரது சலிப்பை நாம் உணருகின்றோம்.

“விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததி” என்பதைச் சிலர் கிறிஸ்துவால் உரைக்கப்பட்ட குழுவின் ஒரு பகுதி என்பதாக அடையாளம் காண்கின்றார்கள். அங்கிருந்தவர்களில் எவரையும் விட்டுவிடுவதற்கு காரணம் எதையும் நான் காண்பதில்லை: விசுவாசமில்லாத பரிசேயர்கள், எதிர் மாறான விசுவாசத்துடன் இருந்த திரளான கூட்டத்தார், தடுமாறின விசுவாசத்துடன் இருந்த அவருடைய சீஷர்கள் மற்றும் அசைக்கப்பட்டிருந்த விசுவாசத்துடன் இருந்த தந்தை.⁸ இவர்கள் யாவரும் அந்த “விசுவாசமில்லாத ... சந்ததியின்” மாதிரியாக இருந்தார்கள், மற்றும் இவர்கள் நாம் வாழ்கின்ற உலகத்தின் மாதிரியாகவும் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தத் தந்தையின் வேண்டுகோளுக்கு இயேசு, “அம்மனிதரின் ... தரித்திரத்தின்படியல்ல, ஆனால் அவரது கிருபையின் ஐசுவரியத்தின் படியே” (எபே. 1:7ஐக் காணவும்) பதில் அளித்தார். அந்தத் தந்தையிடம் அவர், “உன் மகனை இங்கே கொண்டு வா” என்று கூறினார் (லூக். 9:41ஆ; மற்றும் மத். 17:17ஆ; மாற். 9:19ஆ ஆகிய வசனங்களையும் காணவும்).

தடுமாறிய ஒரு தந்தை

அவர்கள் அந்தப் பையனை இயேசுவிடம் கொண்டு வருகையில், அசுத்த ஆவியானது அந்தப் பையனைக் கடுமையான வலிப்பினால் அலைக்கழித்தது. அந்த இளைஞன், “தரையில் விழுந்து, நுரை தள்ளிப் புரண்டான்” (மாற். 9:20). அந்தப் பையனின் நிலை பற்றிக் கர்த்தர் அவனது தந்தையிடம் கேட்டார் (மாற். 9:21) - இதை அவர் அறிய வேண்டும் என்பதினால் அல்ல, ஆனால் அந்தத் தந்தை, கிறிஸ்து இன்றித் தனது நம்பிக்கையற்ற தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே கேட்டார். அந்தத் தந்தையின் பதிலானது, “நீர் ஏதாகிலும் செய்யக் கூடுமானால், எங்கள்மேல் மனதிரங்கி, எங்களுக்கு¹⁰ உதவிசெய்ய வேண்டும்!” என்ற வார்த்தைகளுடன் முடிந்தது (மாற். 9:22ஆ).

அம்மனிதனின் வார்த்தைகளான “நீர் ஏதாகிலும் செய்யக்கூடுமானால்” என்பதை இயேசு எதிரொலிக்கையில் (மாற். 9:23அ) அவரது [இயேசுவின்] கண்கள் பளிச்சிட்டன என்று நான் கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, நான் இயேசுவின் பதிலுக்குள் மிகவும் அதிகமாக வாசிக்கின்றேன் என்று நினைக்கவில்லை. அந்தத் தந்தை விசுவாசத்துடன், தனது மகனைக் கர்த்தர் குணமாக்குவார் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் வந்தார் என்பது தெளிவு. இருப்பினும், சீஷர்களின் தோல்வி, அதைத் தொடர்ந்து வேதபாரகர்களின் தாக்குதல் ஆகியவை அவரது விசுவாசத்தை நீர்த்துப் போகச் செய்திருந்தன. இப்போது அவரது வேண்டுகோளானது சந்தேகத்தினால் கறைபடிந்திருந்தது: “நீர் ஏதாகிலும் செய்யக்கூடுமானால் ...”

அவரிடத்தில் இயேசு, “விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்” என்று கூறினார் (மாற். 9:23ஆ). வலிவுமிக்க இந்தக் கூற்றைப் பற்றி இரண்டு

கவனித்தல்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு புறத்தில், இந்தக் கூற்றானது தகுதி சிலவற்றைக் கேட்கிறது என்று பெரும்பாலானவர்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். விசுவாசத்தின் மனிதர்கள் எல்லையற்ற, நிபந்தனையற்ற வல்லமைகள் கொண்டுள்ளார்கள் என்று உறுதிப்படுத்துவது கேலிக்கிடமானதாகி விடும். இன்னொரு புறத்தில், விசுவாசத்தின் மனிதர் ஒருவர் நிறைவேற்றக்கூடியதை நாம் குறைத்து [மதிப்பிட்டு] விடக்கூடாது. வில்லியம் பாரக்ளே என்பவர், “நம்பிக்கையின்மையின் ஆவியுடன் எந்த ஒரு விஷயத்தையும் அணுகுதல் என்பது, அதை நம்பிக்கையற்றதாகிவிடுகிறது; விசுவாசத்தின் ஆவியுடன் எந்த ஒரு விஷயத்தையும் அணுகுதல் என்பது அதை சாத்தியமானதாகுகிறது” என்று எழுதினார்.¹¹ அவர் “சாத்தியத்திற்கான ஒரு உணர்வின்” அவசியத்தைக் கருத்தாகத் தெரிவித்தார்.¹²

“விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்” என்று கிறிஸ்து கூறியபின்பு, “உடனே பிள்ளையின் தகப்பன்: ‘விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவிசெய்யும்’ என்று கண்ணீரோடே சத்தமிட்டுச் சொன்னான்” (மாற். 9:23ஆ, 24). இந்த வார்த்தைகளில் ஒரு ஊக்கமான வேண்டுகல் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது: “எனது விசுவாசம் அது இருக்க வேண்டிய வகையில் இல்லை என்பது உண்மையே, ஆனால் அதற்காக என் மகனைத் தண்டித்து விடாதீர்கள். தயவுசெய்து, தயவுசெய்து அவனுக்கு உதவுங்கள்!”

விசுவாசத்தை ஏவும் ஒரு செயல்விளக்கம்

இயேசு அந்தப் பையனிடமாய்த் திரும்பி, “அசுத்த ஆவியை நோக்கி.¹³ ‘ஊமையும் செவிடுமான ஆவியே, இவனை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போ, இனி இவனுக்குள் போகாதே என்று நான் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்’ என்று அதை அதட்டினார்”¹⁴ (மாற். 9:25). அசுத்த ஆவி அமைதியாக வெளியேறவில்லை. அது சத்தமிட்டு, அவனை “மிகவும் அலைக்கழித்துப்” புறப்பட்டுப் போயிற்று (மாற். 9:26அ). R. ஆலன் கோல் அவர்கள், இந்தக் காட்சியை “தோற்கடிக்கப்பட்ட [ஒரு] விரோதியின் ஆண்மையற்ற ஆவேசம்” என்று அழைத்தார்.¹⁵ கடைசியில், அந்த அசுத்த ஆவி தயக்கத்துடன் “புறப்பட்டுப் போயிற்று” (மாற். 9:26ஆ).

தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு சக்தி தீர்ந்துபோன அந்தப் பையன் அசைவற்றுத் தரையில் கிடந்தான். “அவன் செத்துப்போனான்” என்று அநேகர் சொல்லத்தக்கதாகச் செத்தவன்போல் கிடந்தான்” (மாற். 9:26இ). “இயேசு அவன் கையைப் பிடித்து, அவனைத் தூக்கினார்; உடனே அவன் எழுந்தான்” (மாற். 9:27). பின்பு கிறிஸ்து “அவன் தகப்பனிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்த”¹⁶போது (லூக். 9:42) கிளர்ச்சிமிக்க தருணம் வந்தது. மனிதர்கள் தோல்வியடைந்திருந்தார்கள், ஆனால் இயேசு தோல்வியடைந்திருந்தது இல்லை. இந்த வேளையைப் பற்றி பர்ட்டன் காஃப்மேன் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

இவ்விடத்தில் எல்லாக் காலத்திலிருந்தும் நித்தியத்திற்கான ஒரு

தீர்க்கதரிசனம் உள்ளது. தலைமுறைகள் எழும்பி கர்த்தரைப் புறக்கணிக்கலாம்; அவிசுவாசிகள் தைரியமாய் வெடித்தெழுந்து முரட்டுத்தனம் கொள்ளலாம்; மற்றும் கர்த்தருடைய சீஷர்களே கூட ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் தங்களின் சொந்தப் புறக்கணிப்பின் மூலம் தங்களை வாழ்வின் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க வல்லமையற்றவர்களாகக் காணலாம்; இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்துவும் அவரது பரிசுத்த விசுவாசமும் எப்பொழுதுமே வெற்றி நிறைந்ததாக இருக்கின்றனர். “பாதாளத்தின் வாசல்கள்” ... மேற்கொள்வதில்லை.¹⁷

மீண்டும் ஒருமுறை கிறிஸ்து தமது பிதாவை மகிமைப்படுத்தியிருந்தார்: மக்கள் வியப்படைந்து “தேவனுடைய மகத்துவத்தைக் குறித்துப் பிரமித்தார்கள்” (லூக். 9:43).

விசுவாசத்தின் வல்லமை (மத். 17:19-21; மாற். 9:28, 29)

இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் தனித்திருந்தபோது, அவரிடத்தில் அவர்கள், “அதைத் துரத்திவிட எங்களால் ஏன் கூடாமற்போயிற்று?” என்று கேட்டார்கள் (மத். 17:19; மாற். 9:28ஐக் காணவும்¹⁸). அவர்கள் உண்மையாகவே திகைப்படைந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து, “அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்த ... அதிகாரங்கொடுத்திருந்தார்,” மற்றும் “பிசாசுகளைத் துரத்துங்கள்” என்று குறிப்பாக அறிவுறுத்தியிருந்தார் (மத். 10:1, 8; மாற். 6:7ஐக் காணவும்). இதை அவர்கள் செய்திருந்தார்கள்; மாற்கு, “அவர்கள் அநேகம் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்கள்” என்று பதிவு செய்தார் (மாற். 6:13அ). எனவே மனநிலை குலைந்த இந்தத் தந்தை வந்தபோது, அவர்கள் அநேகமாகப் பிரச்சனையெதையும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தன்னம்பிக்கையுடன், “இயேசு இப்போது இங்கில்லை, ஆனாலும் கவலைப்படாதீர்கள்; நாங்கள் இதைக் கவனித்துக் கொள்ளுவோம்! உங்கள் மகனை எங்களிடம் கொண்டு வாருங்கள்!” என்று கூறுவதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. அவர்கள் அந்த அசுத்த ஆவியைத் துரத்த மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்திருந்தும் தோல்வியடைந்ததால் சங்கடம் வளர்ந்ததையும் என்னால் மனதில் காண முடிகிறது.

ஒரு விசுவாசக் குறைவு

அவர்களின் முயற்சிகள் செயல்வலிவற்றவைகளானது ஏன் என்று இயேசு விளக்கப்படுத்தினார்: “உங்கள் அவிசுவாசத்தினாலேதான்”¹⁹ (மத். 17:20அ). அப்போஸ்தலர்கள் சற்றே விசுவாசம் கொண்டிருந்தார்கள், இல்லையென்றால் அவர்கள் அந்தப் பையனைக் குணமாக்க முயற்சி செய்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆனால் சில வழிகளில் அவர்களின் விசுவாசம் குறைவுபட்டிருந்தது. கர்த்தர் தொடர்ந்து, “கடுகு விதையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் இந்த மலையைப்²⁰ பார்த்து, ‘இவ்விடம் விட்டு அப்புறம் போ’ என்று சொல்ல அது அப்புறம் போம்; உங்களால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமிராது²¹ என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லு

கிறேன்” என்று கூறினார் (மத். 17:20ஆ²²).

கிறிஸ்துவின் மலையைப் பற்றிய விவரிப்பானது பலரை மனங்கவர்த்து, திகைக்க வைத்துள்ளது. பிற்பாடு அவர் இதே விவரிப்பை, விசுவாசத்துடன் ஜெபித்தலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்துவார் (மத். 21:21, 22; மாற். 11:22-24).²³ கிணறு ஒன்றில் தண்ணீர் மொள்ளு வதற்காக ஒரு மலையின்மீது ஏறவேண்டியிருந்த வயது முதிர்ந்த பெண்மணி ஒருத்தியைப் பற்றிய நினைவு எனக்கு வருகிறது. அவள் இந்த வசனங்களை வாசித்தபின்பு, “தேவனே, நான் விசுவாசிக்கிறேன்! தயவு செய்து இந்த மலையை எடுத்துப்போட்டு விடும்” என்று ஜெபித்தாள். ஜெபத்தை முடித்துவிட்டு அவள் கண்ணேறிட்டுப் பார்த்தபோது, “நான் இதை எதிர்பார்த்தேன்! இது இன்னமும் இங்கேதான் உள்ளது!” என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். தெளிவாகக் கூறுவதென்றால், அவளது ஜெபம் விசுவாசத்தின் ஜெபமாக இருந்ததில்லை.

இருப்பினும் நாம் நேரடியான, பூமியிலிருந்து உலகப் பிரகாரமான வெளிவிளைவை பெறும்படி நினைத்தால், இந்த வசனப்பகுதிக்கு ஒருவேளை நாம் ஒரு அநீதியிழைத்தவர்களாகலாம். இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் இயல்பான ஒரு மலையை நகர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்ததாக எந்த ஒரு குறிப்பும் காணப்படுவதில்லை. கர்த்தரின் ஆவிக்குரிய பணி அட்டவணையில் இப்படிப்பட்ட அற்புதம் ஒன்றிற்கு சிறிதளவே நோக்கம் இருந்திருக்கும்.

கிறிஸ்துவின் நாட்களில், மலைகள் என்பவை பேச்சின் உருவகங்களாகப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒரு மலை என்பது அநேகமாக மக்கள் நன்கு பழக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பொருளாய் இருந்தது. இதேபோன்றே அடையாள மொழியை நாம் “மலைபோன்ற வேலையில் மூழ்கியிருத்தல்”²⁴ அல்லது “சிறு குன்றுகளிலிருந்து மலையை உண்டாக்குதல்” என்று பேசும்போது பயன்படுத்துகின்றோம்.

யூதர்கள் மத்தியில், “ஒரு மலையை எடுத்துப் போடுதல்” என்பது தடைகளை வெற்றிகொள்ளுதல் என்பதற்கான பழக்கப்பட்ட உருவகமாக இருந்தது (ஏசா. 40:4; 49:11; 54:10 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ரபீக்கள், கடந்து செல்ல முடியாததாகக் காணப்படும் தடைகளை நீக்குவதைக் குறிப்பிடுவதற்கு இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார்கள்.²⁵ இது ஏறக்குறைய இந்தக் கருத்தில்தான் மத்தேயு 17ல் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது உறுதி. பின்வருவதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: மலைபோன்று குவிந்துள்ள மண் மற்றும் கற்களை அகற்றிப் போடுதலை வாழ்வானது நமது பாதைகளில் இருகிற “மலைகளில்” சிலவற்றை இல்லாதவையாக்குதலுடன் ஒப்பிடுகையில், முந்தியது பிள்ளை விளையாட்டுப் போன்றுள்ளது. மண்ணகற்றும் கருவிகளையும், அந்தக் கருவிகளைப் பயன்படுத்த ஒரு வேலை செய்யும் குழுவினரையும் மற்றும் அதை முடிக்கக் கெடு எதுவும் இல்லாமலும் எனக்குக் கொடுங்கள், நான் எந்த ஒரு இயல்பான மலையையும் ஏறக்குறைய நகர்த்தி விட முடியும். ஆயினும் மனிதத்துவம் என்ற நிலப்பரப்பின்மீதுள்ள சிரமங்கள் என்ற எண்ணற்ற மலைகளை [நகர்த்துதலை]க் குறித்து நான் இதே விதமான தன்னம்பிக்கையைக்

கொண்டிருப்பதில்லை.

அப்போஸ்தலர்கள் பிற்பாடு, வேதனை மற்றும் உபத்திரவம் என்ற மூழ்கடிக்கும் மலைகளை எதிர்கொள்ளுவார்கள் (மத். 5:11; அப். 8:1, 3 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). அவர்கள் பூமியிலிருந்து நீட்டிக் கொண்டுள்ள கற்குவியல்களை அகற்றிப்போட முடிவதற்கு உறுதிப்பாடு தேவைப்பட்டவர்களாயிருந்ததில்லை. கர்த்தருடைய உதவியுடன் அவர்கள், தங்களை ஊக்கங் குன்றவைப்பதற்காகச் சாத்தான் தூண்டிவிட்ட மற்றும் மனிதர்கள் ஏற்படுத்திய மலைகளை வெற்றிகொள்ளக் கூடியவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதை அறிய வேண்டியிருந்தது.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்கள் கடுகு விதையளவு விசுவாசம் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் எந்த சிரமத்தையும் வெற்றிகொள்ள முடியும் என்று அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து உறுதியளித்துக் கொண்டிருந்தார். கடுகுவிதை என்பது விதைகளிலேயே சிறிய ஒன்றாக உள்ளது, இது மிகச் சிறியதாக உள்ளதின் அடையாளமாக இயேசுவால் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது (மத். 13:31; லூக். 13:19; 17:5, 6). மத்தேயு 17:20ல் உள்ள வேறுபடுத்தும் ஒப்பீடானது அவரது உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்த மிகச் சிறிய பொருட்களில் ஒன்றுக்கும் (ஒரு கடுகு விதை) பெரிய பொருட்களில் ஒன்றுக்கும் (ஒரு மலை) இடையிலானதாக இருந்தது. இவ்விதமாகக் கர்த்தர் விசுவாசத்தின் குறிப்பிடத்தக்க வல்லமையை வலியுறுத்தினார்.

ஆயினும், கிறிஸ்து கடுகு விதையை விவரிப்பாகப் பயன்படுத்திய போது, அளவு என்பதை மட்டும் சிந்தையில் கொண்டிருந்ததில்லை. NASB [மற்றும் தமிழ்] வேதாகமத்தில் “கடுகு விதையளவு விசுவாசம்” என்றிருந்தாலும், “அளவு” என்பது மூலவசனத்தில் இருப்பதில்லை. கிரேக்க வசனத்தில் “கடுகைப் போன்ற விசுவாசம்” என்றுதான் உள்ளது. இந்த விதையானது நாம் கொண்டிருக்க வேண்டிய விசுவாசத்தின் தொடர்பாகப் பல குணங்களைக் கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

- கடுகு விதையானது சிறியது ஆனால் உண்மையானது.
- கடுகு விதையானது சிறியது ஆனால் உயிருள்ளது, அதுபோல நமது விசுவாசமும் உயிருள்ளதாக இருக்கவேண்டும் (யாக். 2:26ஐக் காணவும்).
- கடுகு விதையானது சிறியது, ஆனால் அதில் மாபெரும் சக்தி உள்ளது (லூக். 13:19ஐக் காணவும்).
- கடுகு விதையானது சிறியது மற்றும் பலவீனமானது, ஆனால் அது தன்னைச் சுற்றியுள்ள மண்ணின் பலத்தை மனவிருப்பத்துடன்,²⁶ ஏற்றுக்கொள்கிறது.

நான்காவது குணமானது மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. நமது விசுவாசத்தின் அளவு என்பது நமது விசுவாசத்தின் கவனக் குவிப்புப் போன்று அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பதில்லை. பவுல், “எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” என்று கூறினார் (பிலி. 4:13ஆ). அது மிகவும் அதிகமாக, “விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்”

(மாற். 9:23ஆ) என்பது போலவே ஒலிக்கிறது. ஆயினும் பவுலின் கூற்றில் முன்பகுதியின்மீது கவனம் செலுத்துங்கள்: “என்னை பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்து இயேசுவினாலே எல்லாவற்றையுள் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” (பிலி. 4:13). நாம் விசுவாசிக்கிறவர் நமக்கு அதிக பலம் அளிக்கின்றார், நமது விசுவாசத்தினால் இந்த அளவு அதிகமான பலத்தைத் தர முடிவதில்லை. நீங்கள் சாலையில் நடந்து சென்று கொந்தளித்துப் பொங்கும் ஒரு ஆற்றின்மீது பரந்து அமைந்துள்ள ஒரு பாலத்திற்கு வருவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அந்தப் பாலம் உங்களைத் தாங்கும் என்று நீங்கள் நம்பினால் ஒழிய நீங்கள் அந்தப் பாலத்தைக் கடக்கமாட்டீர்கள். ஆயினும், நீங்கள் அதன் குறுக்கே நடந்து செல்லுகையில், அந்தப் பாலம் உங்களைத் தாங்கும் என்ற நம்பிக்கையா அல்லது அந்தப் பாலமா, இவ்விரண்டில் எது உங்களைத் தாங்குகிறது? நான் கூறவரும் கருத்தை நீங்கள் காண்கின்றீர்கள் என்று நாம் நம்புகின்றோம்: நாம் எதை (அல்லது யார்மீது) விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம் என்பதை விட அதிகமாக நமது விசுவாசத்தின் அளவு பற்றி கவலைப்படாமல் இருப்போமாக.

“விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம்கூடும்” என்ற இயேசுவின் கூற்றானது “தேவனாலே எல்லாம் கூடும்” என்ற அவரது பிந்திய அறிவிப்புடன் (மத். 19:26) வைத்துச் சிந்திக்கப்பட வேண்டும். வல்லமையின் ஆதாரமுலமின்றி வல்லமை இருப்பதில்லை. பவுல், “நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னார் என்று அறிவேன் ... அவர் ... வல்லவராயிருக்கிறாரென்று நிச்சயித்துமிருக்கிறேன்” என்று எழுதினார் (2 தீமோ. 1:12). இவ்வசனத்தின் முதல்பகுதியை ஹியூகோ மெக்கார்டு அவர்கள், “நான் நம்பியிருக்கிற அவரை நான் அறிந்திருக்கிறேன் ...” என்று மொழிபெயர்த்தார்.²⁷

ஜெபத்தில் ஒரு சிறு தவறு

மாற்குவினால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளபடி, அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசுவின் பதிவை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில் இவை எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த எழுத்தாளரின் கூற்றுப்படி, சீஷர்கள் அந்த அசுத்த ஆவியைத் தங்களால் ஏன் துரத்த முடியாமற் போயிற்று என்று கேட்டபோது, கர்த்தர் “இவ்வகைப்²⁸ பிசாசு ஜெபத்தினாலும்²⁹ உபவாசத்தினாலுமேயன்றி மற்றெவ்விதத்தினாலும் புறப்பட்டுப்போகாது” என்று பதில் அளித்தார் (மாற். 9:29). அந்தக் கூற்றை நாம் தனிப்படுத்தினால், அப்போஸ்தலர்கள் அந்தத் தீய ஆவியைத் துரத்த முயற்சி செய்தபோது அவர்கள் ஜெபிக்க தவறியதன் காரணமாகவே அவர்களால் அதைத் துரத்த முடியாமல் போய்விட்டது என்ற எண்ணத்தை விட்டுச்செல்லும். ஆயினும், நீங்கள் இந்த வரலாற்றை மறுகண்ணோட்டமிட்டால், இயேசு இந்த அசுத்த ஆவியைத் துரத்துவதற்கு முன்பு அவர் ஒரு ஜெபத்தை உச்சரிக்கவில்லை என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். ஆயினும் அவர், அசுத்த ஆவியை அந்தப் பையனிடமிருந்து புறப்பட்டுப்போகும்படி கட்டளையிடுவதற்கு முன்பு, மலையின்மீது தேவனுடன் செய்தித் தொடர்பு கொள்ள ஒரு இரவுப் பொழுதைச் செலவிட்டிருந்தார் (லூக். 9:28,).

ஜெபத்தைப் பற்றிய இந்தக் குறிப்பு, சீஷர்கள் பொதுவாக தங்கள் ஜெப

வாழ்வைப் புறக்கணித்து இருந்தார்கள் என்றுதான் அதிகம் அர்த்தப் படுவதாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது, காரியங்களை நடக்கச் செய்யும் “மந்திர வார்த்தைகளை” கூறுதல் என்பதாக இருப்பதில்லை; ஜெபம் என்பது இந்த அண்டத்தை உருவாக்கியவரை நாம் சார்ந்துள்ளோம் என்று ஒப்புக் கொள்ளுதலாக உள்ளது. அசுத்த ஆவியைத் துரத்துவதில் அப்போஸ்தலர்களின் விசுவாசமானது தேவன்மீது இருப்பதற்குப் பதில் அவர்களின் சொந்த திறமைமீது இருந்ததுதான் அவர்கள் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் என்று பல எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றார்கள். ஜான் ஃபிராங்க்ளின் கார்ட்டர் அவர்கள், “மனச்சான்றின்படி அவர்கள் தேவன்மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்களாய் இருப்பதற்குப் பதில் தங்கள்மீது அதிக தன்னம்பிக்கை உடையவர்களாயிருந்தார்கள்” என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்.³⁰ சிம்சோனைப் போல் அவர்கள் தங்கள் பலம் அகன்று போயிற்று என்று அறியாதவர்களாய் யுத்தத்திற்குச் சென்றிருந்தார்கள் (நியா. 16:20).

நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் இது எவ்வளவு சுலபமானதாக நடைபெறக்கூடும்! தேவன் நமக்கு ஈவுகளைக் கொடுத்து நமது முயற்சிகளை ஆசீர்வதிக்கின்றார், விரைவிலேயே நாம் பகுத்தறிவதற்கான நமது வல்லமை, முடிவுகளை எடுப்பதற்கான நமது ஞானம், மற்றும் செய்கை நிகழ்த்துவதற்கான நமது திறமை ஆகியவற்றை நம்பத்தொடங்கி விடுகின்றோம். அது நடைபெறும்போது, ஆவிக்குரிய பேரழிவு அதிக தொலைவில் இருப்பதில்லை!

நெருப்பு ஒன்று கொளுந்து விட்டு எரிந்துகொண்டு இருக்க வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தொடர்ந்து எரிபொருள் தரப்பட வேண்டும்.³¹ ஒரு மின்கலமானது தொடர்ந்து மின்சக்தியை அளிக்க வேண்டும் என்றால், அது மீண்டும் மீண்டும் மறுசக்தியூட்டப்பட வேண்டும். ஒருவருடைய ஆவிக்குரிய வாழ்வு பலமானதாக நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்றால், அவர் கர்த்தருடனான தமது உறவைத் தொடர்ந்து புதுப்பிக்க வேண்டும்! யாக்கோபு, “தேவனிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது அவர் உங்களிடத்தில் சேருவார்” (யாக். 4:8அ) என்று கூறினார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து, கழுக்குளைப் போலச் செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள்; அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்துபோகார்கள்” என்று எழுதினார் (ஏசா. 40:31).

விசுவாசத்தின் ஆதாரமூலம்

இவ்வரலாற்றை ஆய்வு செய்துள்ள நிலையில், தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்கென்று நாம் ஒரு சில கணங்களை எடுத்துக்கொள்வோம்.³²

சந்தேகத்தின் ஆதாரமூலங்கள்

அந்தத் தந்தையும் அப்போஸ்தலர்களும் உட்படப் பலர் தங்கள் விசுவாசத்துடன் போராடும் சூழ்நிலையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பது இந்த சவிசேஷ விவரத்தில் வெளியாகி நிற்கும் முதல் விஷயமாயுள்ளது.

இன்றைய நாட்களிலும் மக்கள் தங்கள் விசுவாசத்துடன் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது ஏன் என்பதற்கான சில காரணங்களை நமது வேதபாடப் பகுதியில் காண முடியும்.

பொல்லாங்கின் பிரச்சனை. நல்ல மக்களுக்கு மோசமான விஷயங்கள் நடைபெறுவதை மக்கள் பார்த்துள்ளார்கள் என்பது அவர்கள் சந்தேகப்படுவதற்கான முதல் காரணமாயிருக்கலாம். இந்த நிகழ்ச்சியில், அந்தப் பையன் தனது பயங்கரமான உபத்திரவத்திற்குத் தக்கது எதையாகிலும் செய்திருந்ததாகக் குறிப்பு எதையும் நாம் காண்பதில்லை. நல்ல மனிதர்களுக்கு மோசமான விஷயங்கள் நடைபெறுவது ஏன் என்பதற்குத் துரிதமான பதில் எதுவும் இருப்பதில்லை,³³ ஆனால் நமது வரலாற்றில் இரண்டு அம்சங்கள் கவனிக்கத் தக்கவையாக உள்ளன: (1) முடிவில் எல்லா விஷயங்களும் நன்மைக்கேதுவானவைகளாகத் திரும்பின, மற்றும் (2) இந்த நிகழ்ச்சியை இயேசு தமது பிதாவை மகிமைப் படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தினார் (லூக். 9:43).³⁴

சீஷர்களின் இயலாமை. அப்போஸ்தலர்கள் வெற்றியடைந்திருக்க வேண்டிய இடத்தில் தோல்வி அடைந்தார்கள். சிலவேளைகளில் மக்கள், கிறிஸ்தவர்களின் குறைவுகளினால் மதிமயக்கப்பட்டு, இது தேவன்மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின்மீது செல்வாக்குச் செலுத்த அனுமதிக்கின்றார்கள். நமது நம்பிக்கையானது, மாற்றமின்றி நம்மை ஏமாற்றும் மனிதர்களமீதல்ல, ஆனால் தம்மைத் தேடுகின்றவர்களை ஒருக்காலும் கைவிடாத தேவன்மீதே இருக்க வேண்டும் (சங். 9:10) என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது.

உலகத்தின் தாக்குதல்கள். அந்தத் தந்தையின் விசுவாசமானது சீஷர்களின் தோல்வியினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டது மட்டுமின்றி, வேதபார்க்களின் குற்றச் சாட்டினாலும் உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டது. விசுவாசத்தை அறிவிக்கும் ஒவ்வொரு பிரசங்க மேடைக்கு எதிராகவும், சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தச் சாத்தான் ஆயிரம் வழிகளைக் கொண்டுள்ளான் - மற்றும் இது மக்கள் கூட்டங்களை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது. நம்பிக்கையின்மையின் செய்தியாளர்களுக்கு நமது காதுகளை அடைத்துக் கொள்ளவும், நிச்சயத் தன்மையின் சவிசேஷ ஊழியர்களின் உரைகளுக்கு அவற்றைத் திறந்து வைக்கவும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சுயத்தின் உண்மைத் தன்மை. அந்தத் தந்தையை இயேசு கடிந்து கொண்டதின் காரணமாக, அவரை சுயபரிசோதனை செய்ய கட்டாயப்படுத்திற்று, இது அவர் தம்முடைய விசுவாசத்தின் பலவீனத்தை ஒப்புக் கொள்ள வைத்தது. நாம் நம்மைக் குறித்து நேர்மையானவர்களாக இருந்தால், நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருப்பதில்லை என்று நாம் ஒப்புக்கொள்ளுவோம். இந்த உண்மைத் தன்மையானது மற்ற எல்லாக் காரணிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நம்மில் சிலருக்குத் தடங்கல் ஏற்படுத்துகிறது. ஊக்கமிழக்கச்செய்தல் என்பது பெரும் வருத்தத்திற்கு வழிநடத்த முடியும், அது சந்தேகத்தை விளைவிக்கக் கூடும். முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்வரும் கூற்றை அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள்: இயேசு, அந்தத் தந்தையின் விசுவாசத்தினுடைய

ஏழ்மையின்படி பதில் அளிக்கவில்லை, ஆனால் தமது கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே பதில் அளித்தார். நீங்கள் ஊக்கமிழந்து போயிருக்கும் வேளைகளில் அந்த சத்தியத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

இவைகளும் இன்னும் மற்ற காரணிகளும் பலருடைய விசுவாசத்தின் தங்கள் அழிவைக் கண்டடைகின்றன. அவைகள் நம்மையும் கூடப் பாதித்து இருக்கலாம். ஜான் வெஸ்டர்ஹோஃப் என்ற எழுத்தாளர், விசுவாசத்தின் நான்கு வகைகள் பற்றி விவரித்தார்,³⁵ இவற்றை நாம் விசுவாசத்தின் மட்டங்கள் என்று நினைக்கலாம்: (1) அனுபவிக்கப்பட்ட விசுவாசம் என்பது பிள்ளைகளின் விசுவாசமாக உள்ளது, இது அவர்களின் பெற்றோர்கள் மற்றவர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து அவர்கள் அனுபவிக்கும் விசுவாசமாக உள்ளது. (2) இணைப்புப் பெற்ற விசுவாசம்³⁶ என்பது முதிய பிள்ளைகள் மற்றும் பல வயது வந்தவர்களின் விசுவாசமாக உள்ளது, இது விசுவாசம் உள்ளவர்களுடன் இணைவு பெற்றிருப்பதினால் வருகிற விசுவாசத்தின் அளவையாக உள்ளது. (3) தேடுகின்ற விசுவாசம் என்பது கேள்வி கேட்கிற விசுவாசமாக, தனிப்பட்ட விசுவாசம் ஆவதற்குப் போராடுகிற விசுவாசமாக உள்ளது. (4) உரிமையாக்கப்பட்ட விசுவாசம் என்பது தனிப்பட்ட விசுவாசமாக உள்ளது, இது மூன்றாம் மட்டத்திற்கும் அப்பால் வெற்றிகரமாக மேம்படுத்தப்பட்ட விசுவாசமாக உள்ளது. தனிநபர்களில் 70 சதவிகிதத்தினர் இரண்டாவது மட்டத்திற்குமேல் ஒருக்காலும் கடந்து வருவதில்லை என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும், ஒரு நபர் இரண்டாவது மட்டத்திற்குமேல் வளரவில்லையென்றால், அந்தத் தனிநபரின் வாழ்வில் ஏதாவதொரு கட்டத்தில், அவரது விசுவாசத்தை அசைப்பதற்கென்றும்³⁷ அவர் கர்த்தருடனான தம் உறவைக் கைவிடும் படிக்கும் சில விஷயங்கள் நடைபெறும்.

இந்த முடிவுகளுடன் நீங்கள் உடன்பட்டாலும் இல்லையென்றாலும், விசுவாசம் வளர வேண்டும் என்பதை - மற்றும் நம்மில் பலர் இன்னும் வெகுதூரம் செல்லவேண்டியுள்ளது என்பதை - நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அந்தத் தந்தையின் வார்த்தைகள் இன்னும் நமது மனதிற்கு அடிக்கடி வருகின்றன: “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவிசெய்யும்.”

விசுவாசத்தின் ஆதாரமூலங்கள்

“அவிசுவாசம்” [நீங்க] எவ்வாறு உதவி செய்யக்கூடும்? நமது விசுவாசம் வளரக் காரணமாவது எது? அந்தத் தந்தை செய்தது போல் நமது தேவையை ஒப்புக்கொள்ளுதல் என்பது தொடக்க நிலையாயிருக்கிறது, ஆனால் அங்கிருந்து நாம் எங்கு செல்லுகின்றோம்? நமது வேதபாடப்பகுதியைப் பயன்படுத்தி, நாம் விசுவாசத்தின் ஆதாரமூலங்களை ஆராய்வோமாக.

கற்றுக்கொள்ளுதல். இயேசு தாம் எதிர்கொண்ட அவிசுவாசத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுதல் என்பது அவர் அந்த அசுத்த ஆவியைத் துரத்து வதற்கான ஒரு காரணமாக இருந்தது. அந்தச் சிறுவன் குணமாக்கப்பட்ட போது, மக்கள் “எல்லாரும் தேவனுடைய மகத்துவத்தைக் குறித்துப் பிரமித்தார்கள்” (லூக். 9:43அ). இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்து நம்மிடையே

நடப்பதோ அல்லது அற்புதங்கள் செய்வதோ இல்லை, ஆனால் அவரது அற்புத செய்கைகள் பற்றிய ஏவுதல் பெற்ற பதிவேட்டை இன்னமும் நாம் கொண்டுள்ளோம். யோவான் பின்வருமாறு எழுதினார்:

இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும் படியாகவும் இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (யோவா. 20:30, 31).

விசுவாசத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் எவ்வாறு என்பதற்கு “வசனத்தைப் படியுங்கள், விசேஷமாக இயேசுவைப் பற்றிய வசனத்தைப் படியுங்கள்” என்பது திட்டவாத்தமான பதிலாக உள்ளது. கிறிஸ்து தமது மரணத்திற்கு முந்திய இரவில் அப்போஸ்தலர்களுக்காகவும் “இவர்களுடைய வார்த்தை யினால் என்னை [இயேசுவை] விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும்” ஜெபித்தார் (யோவா. 17:20). பவுல், “ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” என்று எழுதினார் (ரோமர் 10:17). “தேவனுடைய [கிறிஸ்துவினுடைய] வசனம்” என்ற சொற்றொடர் “கிறிஸ்துவைப் பற்றிய செய்தி”³⁸ என்றும் அர்த்தப்பட முடியும். உங்கள் விசுவாசம் வளரவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால், தேவனுடைய வசனத்தை அன்றாடம் வாசித்து படியுங்கள் (அப். 17:11; 2 தீமோ. 2:15 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்).

வாழ்தல். ஆயினும் தலை நிறைய அறிவை [மட்டும்] கொண்டிருந்தல் என்பது போதுமானதாக இருப்பதில்லை. விசுவாசம் உண்மையானதாகவும் உயிருள்ளதாகவும் (கருகு விதையைப் பற்றி நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்) இருக்க வேண்டுமென்றால், அது செயல்துடிப்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும். விசுவாசம் என்பது செயல்களினால் பூரணப்படுகிறது என்று யாக்கோபு போதித்தார் (யாக். 2:22). அவர், “கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாயிருக்கிறது” என்று எழுதினார் (யாக். 2:20), மற்றும் “அப்படியே, ஆவியில்லாத சரீரம் செத்தாயிருக்கிறதுபோல, கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாயிருக்கிறது” (யாக். 2:26).

ஒன்றும் செய்யாதிருப்பதற்குப் பலவீனமான விசுவாசத்தை ஒரு சாக்குப்போக்காகப் பயன்படுத்துவது பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். நாம் “அப்பிரயோஜனமான” ஊழியக்காரர்களாய் (லூக். 17:10) இருந்த போதிலும், நாம் இன்னமும் ஊழியம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது (மத். 20:26). “நாம் ஏற்றபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டியதின்தென்று அறியாது” இருந்தாலும் (ரோமர் 8:26), நாம் இன்னமும் ஜெபிக்க வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது (1 தெச. 5:17). அதுபோலவே, நமது விசுவாசம் எல்லைக்குட்பட்டதாக இருந்தாலும், அது இன்னமும் செயல்பட வேண்டும். பயிற்சியின் மூலமாகவே தசைகள் வளர்ச்சியடைகின்றன, நமது விசுவாசமும் அதுபோலவே வளருகிறது.

நாம் ஒரு அறைகூவலை எதிர்கொள்ளும்போது, “இந்த சூழ்நிலையில் விசுவாசம் என்ன செய்யும்?” என்று நாம் கேட்க வேண்டும், பின்பு அதையே

செய்ய வேண்டும் என்று யாரோ ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். “இன்று நான் ஒரு விசுவாசியாக வாழ்வேன்!” என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் ஒவ்வொரு நாளையும் தொடங்குங்கள்.

விட்டுவிடுதலும் சாய்ந்துகொள்ளுதலும். மற்ற ஆலோசனைகள் தரப்பட முடியும்: விசுவாசத்தை அழிக்கின்றவற்றை³⁹ நாம் தவிர்த்தலும் விசுவாசத்தை உற்சாகப்படுத்துபவற்றை நயமேம்பாடு செய்தலும் அவசியமாகும். இது, விசுவாசத்தை பலப்படுத்தும் உறவுமுறைகளை உற்சாகப்படுத்துதல் (1 கொரி. 15:33; 2 தீமோ. 1:5 ஆகியவற்றைக் காணவும்) மற்றும் விசுவாசத்தை பலப்படுத்தும் தகவல்களினால் நமது சிந்தைகளை நிரப்புதல் (பிலி. 4:8) ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகிறது. மீண்டுமாக, நாம் தேவனிடத்தில் நெருங்கிச் சேர்வதற்கும் (யாக். 4:8) அவரைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் (சங். 37:5) நம்மால் இயன்ற எல்லாவற்றையும் செய்வது அவசியமானதாக உள்ளது.⁴⁰ இது நமது ஜெப வாழ்வைப் பெலப்படுத்துதல்⁴¹ (எபே. 1:18; யூதா 20) மற்றும் வேத வசனங்களைத் தியானித்தல்⁴² என்ற பழங்காலத்துக் கலையைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும். நாம் வசனத்தைப் பற்றியும் (சங். 1:2) நமக்காகவும் பிறருக்காகவும் தேவன் செய்துள்ளவற்றைப் பற்றியும் (சங். 143:5) சிந்திப்பதற்கு நேரத்தைச் செலவிடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பட்டியல் இன்னும் தொடர முடியும்.⁴³

முடிவுரை

இந்தப் பாடம் உங்கள் விசுவாசத்தைப் பரிசோதிக்க உங்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்திருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். மிக முக்கியமாக, நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்த அறைகூவல் விடுவிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். விரைவிலேயோ அல்லது தாமதமாகவோ, நாம் யாவரும் ஒழுங்குமுறை என்ற மலை உச்சியிலிருந்து குழப்பக்கூச்சல் என்ற சமவெளிக்கு இறங்கி வருகின்றோம். உங்கள் வாழ்வானது பலத்த தனிப்பட்ட விசுவாசத்தை மேம்படுத்த[இயலாத அளவுக்கு]க் கட்டுப்பாட்டை இழந்துபோகிற வரைக்கும் காத்திருக்காதீர்கள். இப்பொழுதே விசுவாசத்தை பலப்படுத்த வேண்டிய வேளையாக உள்ளது. கிறிஸ்து பேதுருவுக்காக ஜெபித்தது போலவே நான் உங்களுக்காக ஜெபிக்கின்றேன்: “உங்கள் விசுவாசம் ஒழிந்துபோகாத படிக்கு” நான் ஜெபிக்கின்றேன் (லூக். 22:32).

கர்த்தரில் நீங்கள் விசுவாசமாய் இருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் விசுவாசமாயிருந்தால், அந்த விசுவாசத்தைத் தைரியமாய் அறிக்கையிடுங்கள் (மத். 10:32; 1 தீமோ. 6:12; 1 யோவா. 4:15; யோவா. 12:42). உங்கள் பாவமன்னிப்புக்காக நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாதிருந்தால், நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு அந்த விசுவாசத்தின் ஒரு செயல்விளக்கமாக முழுக்காட்டப்படுதல் அவசியமாக உள்ளது (அப். 2:36-38; மாற். 16:15, 16; கலா. 3:26, 27). பின்பு நீங்கள் வாழ்நாள் முழுவதையும் உங்கள் விசுவாசத்தை பெலப்படுத்திக் கொண்டு கர்த்தருக்குள் (எபே. 2:13) செலவிட முடியும்!

குறிப்புகள்

¹மாற்கு 9:15, “ஜனங்களெல்லாரும் அவரை இயேசுவைக் கண்டவுடனே மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு” என்று கூறுகிறது. அவர்கள், கிறிஸ்து மறுருபமாகி யிருந்ததால் அவரது நபர்த்துவம் (மலையிலிருந்து இறங்கி வந்த மோசேயின் முகம் பிரகாசித்தது போன்று) வெளிப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக மிகவும் ஆச்சரியப் பட்டார்கள் என்று நினைக்கக் கூடாது. மறுருபமலையில் நடந்தது அந்தக் கணத்தில் ஒரு இரகசியமாகவே நிலைத்திருந்தது (மாற். 9:9). இயேசு அவ்வளவு விரைவாகத் திரும்பியிருந்ததை அவர்கள் எதிர்பார்த்திராத காரணத்தினாலேயே அவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கலாம். ²அந்தப் பையன் அலறக்கூடும் (லூக். 9:39), ஆனால் அவன் வார்த்தைகள் உச்சரிக்க முடியாது. அந்தப் பையன் உடல் குறைபாட்டினாலும் அசுத்த ஆவி பிடித்ததினாலும் உபத்திரவப்பட்டிருந்தான் என்பதற்குச் சில குறிப்பு உள்ளது: வேத வசனப்பகுதி “சொஸ்தமானான்” (மத். 17:18) மற்றும் “குணமாக்கி” (லூக். 9:42) என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இவ்வார்த்தைகள் சவிசேஷ விவரங்களில் அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தும் நிகழ்ச்சியில் அல்ல ஆனால் உடலீதியான குணப்படுத்துதல்களைக் குறிக்கவே சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ³பெரும்பாலான வீடுகள், தரைப்பகுதியின் நடுவில் நெருப்பைக் கொண்டிருந்தன, மற்றும் பெரும்பாலான நீரோடைகள் பாலங்களைக் கொண்டிருந்ததில்லை. அந்த இளைஞனை நெருப்பிலும் தண்ணீரிலும் கொண்டு போய்த் தள்ளுதல் என்பது அசுத்த ஆவிக்கு எளிதான செயலாக இருந்திருக்கும். அந்த இளைஞனை அழிக்க வேண்டும் என்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது என்று அந்தத் தந்தை கூறினார் (மாற். 9:22); அந்தப் பையனைச் சித்திரவதைப்படுத்துதல் என்பதே பொல்லாத ஆவியின் நோக்கமாக இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு அதிகம் உள்ளது. அசுத்த ஆவிகள் தாங்கள் வாழ்வதற்கு ஜீவ உடல் ஒன்று அவற்றிற்குத் தேவையாயிருந்தது. (மத். 8:31, மாற். 5:12 மற்றும் லூக். 8:32 ஆகியவற்றின்மீதான விளக்கவுரைகளை “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 3” என்ற புத்தகத்தில் காணவும்.) “Charles B. Clayman, medical ed., *The American Medical Association Home Medical Encyclopedia*, vol. 1, s.v. “Epilepsy.” ⁵மூடநம்பிக்கையுள்ள கும்பலானது, அந்தப் பையனின் உபத்திரவம் பற்றித் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம், ஆனால் அந்தப் பையன் ஒரு அசுத்த ஆவியைக் கொண்டிருந்தான் என்று ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்கள் கூறினார்கள். அது ஏவுதலில் நம்பிக்கையுள்ள எல்லாருடைய கேள்வியையும் தீர்த்து வைக்கிறது. ⁶கார்த்தருடன் நீங்களும் நிச்சயமாகவே பரிதாபப்படக் கூடும். அதை நீங்கள் ஒருக்காலும் கூறியிராவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் பின்வருமாறு நினைத்திருக்கலாம்: “நான் எத்தனை நாட்களுக்கு இதனுடன் மாறடித்துக் கொண்டிருப்பது?” ⁷பழைய ஏற்பாட்டில் பல எழுத்தாளர்கள் இதைப் போன்ற கூற்றுக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள் (எண். 14:27; உபா. 32:5, 20; சங். 95:10 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ⁸கேள்விக்கிடமின்றி கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தது அங்கிருந்த அசுத்த ஆவி ஒன்று மட்டுமேயாகும் ... ஆனால் அதைப் பற்றி நாம் இன்னும் பேசத் தொடங்கவில்லை. ⁹R. Alan Cole, *The Gospel According to Mark*, rev. ed., Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co.), 216. ¹⁰“எங்களுக்கு” என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். வியாதிப்பட்ட குழந்தையைக் கொண்டுள்ள எந்தப் பெற்றோரும் அந்த சுகவீனமானது அந்தக் குழந்தையை மட்டும் என்பதை விட மற்றவர்களையும் பாதிக்கிறது என்பதை அறிகின்றார்; அது முழுக் குடும்பத்தையும் பாதிக்கிறது.

¹¹William Barclay, *The Gospel of Mark*, rev. ed. (Philadelphia: Westminster Press, 1975),

218. விசுவாசத்தின் வல்லமையை விளக்கப்படுத்துவதில், விசுவாசத்தின் பொருளைக் காட்டிலும் விசுவாசத்தை அதிகம் வலியுறுத்தி விடாதபடி நீங்கள் கவனமாயிருங்கள். கடந்த காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக விற்பனையான புத்தகங்கள் சிலவற்றில், தேவனுடைய வல்லமையைக் காட்டிலும் தனிநபரின் விசுவாசத்தின்மீது அதிக கவனம் குவிக்கப்பட்டுள்ளது. ¹²Ibid. அரசியலாளர்களுக்குக் கூறுணர்வு தேவை என்று கூறிய இத்தாலிய அரசியல் தலைவரான கேமில்லோ பென்லோ டி கேவர் (1810-61) என்பவரை பார்த்துக் கொள்ளக் காண்பித்தார். ¹³மாற்கு 9:25 வசனமானது, இயேசு இதை “ஜனங்கள் கூட்டமாய் ஓடிவருகிறதை இயேசு கண்டபோது” செய்தார் என்று கூறுகிறது. இது, அவர் தேவையற்ற விளம்பரத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக அந்த மனிதனையும் அவனது மகனையும் ஒரு பக்கம் தனியே அழைத்துப் போயிருந்தார் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கலாம். சிலர் இதற்கு எதிரானதை நினைக்கின்றார்கள்: கூடிவந்த கூட்டத்தாரிடம் விசுவாசத்தை உட்புகுத்துவதற்காக கிறிஸ்து இந்த அற்புதத்தைச் செய்தார். ¹⁴“இனி இவனுக்குள் போகாதே” என்ற கட்டளையானது அந்தப் பையனின் தந்தைக்கு ஆறுதலாய் இருந்திருக்க வேண்டும்: அந்தத் துன்பகரமான செயல் இனி மறுபடியும் நடவாது. ¹⁵Cole, 216. ¹⁶இவ்வசனத்தை லூக்கா 7:15உடன் ஒப்பிடவும். ¹⁷James Burton Coffman, *Commentary on Luke* (Abilene, Tex.: ACU Press, 1975), 186. ¹⁸மாற்கு 9:28ம் வசனம், “வீட்டில் அவர் பிரவேசித்தபோது” என்று தொடங்குகிறது. இது, இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கப்பர்நகூமுக்குத் திரும்பியிருந்தார்கள் என்று சிலர் முடிவு செய்யக் காரணமாகிறது (மாற். 2:1ஐக் காணவும்). இது ஏதாவது ஒரு இடத்தில் இருந்த வீடாகவும் இருக்கக் கூடுமே. ¹⁹KJVயில் (மற்றும் தமிழ் வேதாகமத்தில்) “உங்கள் அவிசுவாசத்தினாலேதான்” என்றுள்ளது, ஆனால் மிகச் சிறந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் பதிவேடுகளில், “உங்கள் அற்ப விசுவாசத்தினாலேதான்” என்றுதான் உள்ளது. இயேசு தமது சீஷர்களின் “அற்ப விசுவாசத்திற்காக” அவர்களை அடிக்கடி கடிந்துகொண்டார் (மத். 6:30; 8:26; 14:31; 16:8 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ²⁰இயேசு அப்பொழுதுதான் மலையிலிருந்து இறங்கி வந்திருந்தார். அவர் “இந்த மலையை” என்று கூறியபோது அநேகமாக [தாம் இறங்கி வந்திருந்த] அந்த மலையையே சுட்டிக்காண்பித்து இருக்கலாம்.

²¹“உங்களால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமிராது” என்ற வார்த்தைகளைப் பற்றி இதற்கு முன் இந்தப் பிரச்சனத்தில் மாற்கு 9:23ல் உள்ள இதே போன்ற வாக்குத் தத்தத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட விளக்கங்களைக் காணவும். ²²பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் பெரும்பாலானவற்றில் காணப்பட்டிராத வசனம் 21ஐ KJV வேதாகமம் கூடுதலாகக் கூறுகிறது: “இவ்வகைப் பிசாசு ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும்மேயன்றி மற்றெவ்விதத்தினாலும் புறப்பட்டுப் போகாது.” NASB வேதாகமம் இவ்வசனத்தை அடைப்புக் குறிகளுக்குள் உள்ளடக்குகிறது: “[‘இவ்வகைப் பிசாசு ஜெபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும்மேயன்றி மற்றெவ்விதத்தினாலும் புறப்பட்டுப் போகாது.]” நாம் இந்தப் பிரச்சனத்தில் பிற்பாடு மாற்கு 9:29ஐப் படிக்கும்போது இந்தக் கூற்றின் திறவுகோல் பகுதியை கூறிமுடிப்போம். ²³இதே போன்ற பேச்சுருவகத்தைப் பவுலும்கூட 1 கொரி. 13:2ல் பயன்படுத்தியுள்ளார். ²⁴இல்லத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற பெண்மணிகளில் சிலர் “பாத்திரங்கள் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கின்றன” அல்லது “தேய்ப்பதற்குத் துணிகள் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கின்றன” என்ற உருவகங்களை அடையாளப்படுத்த முடியும். ²⁵இந்தச் சொற்றொடர் பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்று William Barclay, *The Gospel of Matthew*, rev. ed., vol. 2 (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 167 என்ற புத்தகத்தில் உள்ளது. ²⁶நான் பேச்சு உருவகம் ஒன்றைப் பயன்படுத்துகின்றேன். கடுகு விதை இயல்பாகச் செயல்படுகிறது, நாம் மனவிருப்புடன் செயல்பட வேண்டும்.

²⁷Hugo McCord, *McCord's New Testament Translation of the Everlasting Gospel* (Henderson, Tenn.: Freed-Hardeman University, 1988), 207. ²⁸“இவ்வகை” என்ற சொற்றொடரானது, சில அசுத்த ஆவிகள் மற்றவற்றைப் பார்க்கிலும் அதிக பலம் வாய்ந்தவையாக இருந்தன என்று சுட்டிக்காண்பிப்பதாகச் சில எழுத்தாளர்கள் நினைக்கின்றனர். ஒரு விஷயம் உறுதியானதாக உள்ளது: அந்தப் பையனைப் பிடித்திருந்த அசுத்த ஆவியானது நாம் இதற்கு முன் படித்துள்ள வசனப்பகுதிகளில் உள்ளவற்றைப் போல் அமைதியாக விட்டிருந்ததில்லை. ²⁹KJV மற்றும் தமீழ் வேதாகமம் ஆகியவற்றில் “உபவாசத்தினாலும்” என்பது கூட்டப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இவ்வார்க்கை பழைய கைப்பிரதிகள் பெரும்பாலானவற்றில் இருப்பதில்லை. ³⁰John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 176.

³¹விறகு நெருப்பு ஒன்றை நினைத்துப் பாருங்கள். ³²இந்தக் கடைசிப் பகுதியில் உள்ள கருத்துக்களில் சில, Rick Atchley, “Down in the Valley,” sermon preached at the Southern Hills church of Christ, Abilene, Texas, 11 September 1988 என்ற பிரசங்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ³³இந்தக் கேள்வியை நீளமாகக் கலந்துரையாட முடியும், ஆனால் அது இந்தப் பாடத்தின் வரைவெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ளது. ³⁴இத்துடன் நீங்கள் ஒரு சில சிந்தனைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பினால், நாளாகம வரிசைப்படி அடுத்து நடந்தது கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் பற்றி அவரது அறிவிப்பாக இருந்தது என்பதைக் கவனியுங்கள் (லூக். 9:43, 44). நமது வழியில் என்ன தொந்தரவுகள் வந்தாலும், தேவன் நம்மீது அன்புகூருகின்றார் என்பதை, சிலுவையானது உறுதிப்படுத்துகிறது. பொல்லாங்கானது கடைசியில் வெற்றிகொள்ளப்படும் என்பதை உயிர்த்தெழுதலானது நமக்கு உறுதிப்படுத்துகிறது. ³⁵John H. Westerhoff III, *Will Our Children Have Faith?* (New York: HarperCollins Publishers, 1976), 89-99. நான் அவரது கண்ணோட்டத்தின் கருத்தையல்ல ஆனால் அவரது சொற்றொடர்களையே கடனாகப் பெற்றுள்ளேன். தொகுப்புரைகள் அவருடையவையல்ல, அவைகள் என்னுடையவையே. ³⁶இதை அவர் “affiliative” faith என்று அழைத்தார். நான் மிகவும் அதிகம் பழக்கப்பட்ட வார்த்தையான “affiliated faith” என்பதைப் பதிலியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளேன். ³⁷இது உலகப்பிரகாரமான பள்ளியில் உள்ள தேவநம்பிக்கையற்ற ஒரு ஆசிரியராக அல்லது தனிப்பட்ட துன்பகரமான நிகழ்வாக (எடுத்துக்காட்டாக, பிள்ளையின் மரணம் போன்றதாக) இருக்கக்கூடும். இதை நீங்கள் வாழும் சமூகத்திற்குப் பொருந்துமாறு தனிப்பட்டதாக்குங்கள். ³⁸The New Century Version என்ற வேதாகமத்தில் “கிறிஸ்துவைப் பற்றி அவர்களுக்குச் சொல்கிறது” என்றுள்ளது. ³⁹அந்தத் தந்தையின் விசுவாசம் சீஷர்கள் மற்றும் வேதபாரகர்கள் ஆகியோரின் விசுவாசமின்மையால் அசைக்கப்பட்டது. ⁴⁰சீஷர்கள் தேவனைச் சார்ந்திருப்பதற்குப் பதிலாகத் தங்களையே நம்பியிருந்தார்கள் என்பது உறுதி.

⁴¹நமது வேதபாடப் பகுதியானது விசுவாசம் மற்றும் ஜெபம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள உறைவைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது (மத். 17:20; மாற். 9:29). ⁴²வேதாகம ரீதியான தியானம் என்பது இன்றைய நாட்களில் “தியானம்” (இது கருத்தறிவற்ற வார்த்தைகள்மீது கவனம் செலுத்தி அவற்றை மனப்பாடமாகக் கூறுவதற்குச் சற்றே அதிகமானதாக மட்டுமே அடிக்கடி உள்ளது) என்று அழைக்கப் படுகிற செயலைப் போன்றது அல்ல என்பதை நீங்கள் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கலாம். ⁴³எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் தமது விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதல் என்பது அந்த விசுவாசத்தை உண்மை நிலையானதாகக் உதவுகிறது. சிந்தைக்கு வருகிற மற்ற ஆலோசனைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.